

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ולא נמלך. ובוזה ג"כ בחי' משחז"ל (מדרים מ.) אם יאומרו לך ילדים בנה, וזקנים סתור, שמע לזקנים ואל תשמע לילדים. ואמרו (שמו"ר ג, ו) כל מי שנטול עצה מן הזקנים-אינו נכשל. ואמרו (דרך ארץ וזוט פ"ו) אחר עצת זקנים. ולא אחר עצת ילדים. וזה בחי' מ"ש חז"ל (לקוט שמעוני משלי תתק לב) עה"פ (משלי א, כח) ותפרעו כל עצתי - זה משה רבינו שהיה מיעץ לשבטים, והם חוזרים מאחוריו ומבטלים את עצתו. וזו אחת מהמעלות הגדולות של משה רבינו כמ"ש חז"ל (במדבר טז, ד) אף משה רבינו לא רצה לשלוח את המרגלים מדעת עצמו עד שנמלך בהקב"ה.

וזו מעלת כלב בן יפונה, כמ"ש חז"ל (סוטה יא): שנקרא בן יפונה, ע"ש שפנה מעצת מרגלים, וכבר הזהיר אותנו רבינו ז"ל (שיחות הרי"ן סי' רלח) לכוון היטב בבקשת "ותקנו בעצה טובה מלפניך".

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר אחרי- (קדושים) לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. "וידיבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן" (ויקרא טז, א). ואיתא בתורת כהנים (פרשתא א, א) מזה תלמוד לומר? לפי שנאמר (ויקרא י-א) ויקחו שני בני אהרן נדב ואביהו איש מחתתו, [למדנו] בני אהרן - שלא נטלו עצה מאהרן, נדב ואביהו - שלא נטלו עצה ממושה. איש מחתתו - איש איש מעצמו עשה, שלא נטלו עצה וכו' ע"פ. למדנו

שעיקר העבירה והפגם שנכשלו בה בני אהרן היתה "שלא יתעצו", אלא חשבו שהם לבד מבינים, וזה גרם מיתתם. ואע"פ שהיו צדיקים וחשובים, וכמ"ש חז"ל (בבב"ר ב, כג) בכמה מקומות נכתבה מיתת נדב ואביהו, מלמד שהיה צער לפני המקום עליהם, ואמרו (ויקרא ה, י) שהיו סגני כהונה גדולה ואמרו (שם יא) שלא היה בידם אלא עון זה

בלבד, וכל מקום שמזכיר מיתתם מזכיר סרחונם, שלא יהא פתחון פה לבאי עולם לומר "מעשים מקולקלים היו בידם בסתר שעל ידי כן מתו". ואיתא בזה"ק (ח"ג נו: נדב ואביהו בלבדם היו שקולים ככל הסנהדרין ששמשו לפני משה, ועוד אמרו (שם, ודף סא:): בני אהרן לא אשתכחו בישראל כוותייהו בר משה ואהרן, מכל מקום מכיון שהיו גדולים מהם היו צריכים להתייעץ, ולא עשו כן, וע"ז בא ענשם. כי כל מי שצריך להתייעץ ולא מתייעץ הוא משום בחינת גאווה שיש בו, שזה בחי' מ"ש חז"ל עליהם (ויקרא ב, ו) שחצנים היו. וזה ג"כ בחי' שאמרו חז"ל (עירובין סג.) לא מתו בני אהרן עד שהורו הלכה בפני משה רבם. וזה ג"כ בחי' החמורה שהיתה בהם שאצה להם הדרך וכמ"ש חז"ל (סנהדרין נב.) משה ואהרן מהלכים בדרך, ונדב ואביהו מהלכים אחריהם, אמר לו נדב לאביהו "מתי ימותו שני זקנים הללו, ואני ואתה ננדיג את הדור", אמר להם הקב"ה הנראה מי קובר את מי. נמצא שורש הבעיה והפגם מה שאין אדם מתייעץ הוא משום גאווה שהוא חושב שהוא מבין לבד, ואין עיקר הבעיה

מדרש

בר קפרא בשם ר' ירמיה בן אלעזר אמר בשביל ד' דברים מתו בניו של אהרן על הקריבה ועל הקרבה על אש זרה ועל שלא נטלו עצה זה מזה על הקריבה שנכנסו לפני ולפנים ועל ההקרבה שהקריבו קרבן שלא נצטוו על אש זרה אש מבית כירים הכניסו ועל שלא נטלו עצה זה מזה שנאמר (שם יז) איש מחתתו איש מעצמו עשו שלא נטלו עצה זה מזה א"ר ירמיה בן אלעזר בד' מקומות מזכיר מיתתן של בני אהרן ובכולן מזכיר סורחנן כל כך למה להודיעך שלא היה בידם אלא עון זה בלבד א"ר אלעזר המודעי בא וראה כמה מיתתן של בני אהרן יקרה לפני הקב"ה שכל מקום שמזכיר מיתתן מזכיר סורחנם כל כך למה להודיעך שלא יהא פתחון פה לבאי עולם לומר מעשים מקולקלים היו בידם בסתר שעל ידי כן מתו.

(ויקרא רבה טו, ב)

התיקון הכללי

אזכרה אלוקים ואהמיה (תהלים עז, ד). א"נ כמ"ש חז"ל (יומא עה, א) ע"פ (משלי יב, כה) דאגה בלב איש ישחנה,

ישיחנה לאחרים. היינו שידבר מכך עם אנשים, ובעצם הדיבור יפרק את מועקתו, וגם יתעורר לכיוון הנכון, בדרך המדבר מיראת שמים, שהוא עצמו מתעורר מכך. ותתעטף רוחי. יש לפרש, כי מי שצריך עידוד וחיוזוק ומילה טובה, כשמקבלה - הוזה כמו תינוק שאמו חובקתו ועוטפת כל גופו, וחוסם אמו ועטיפת אמו לבד, מרגיעו. היינו שרק התפילה מרגיעה ומחממת את לבו.

א"נ שיחת חברים (וכנ"ל בב' ביאורים של אשיחה). סלה, היינו שתמיד זה כך שהשיחה - היא העצה העוטפת ומעודדת.

(מתוך הספר "שי למורא")

נראין פתרתקות

כי צריך כל אדם לרפאות נפשו, דהיינו להעלותה למקום שרשה. וזה עלי ידי שמתנגע בתורה, עד שזוכה לידיע אותה ולהבינה. כי יש שני מיני דינים, כי יש דינא דמסאבא, פחינת נפש הטיל והמא בתורה. ויש דינא קדישא, פחינת: "את אשר יאהב ה' יוכיח". וזהו פחינת התרתקות שהוא התחלת ההתקרבות, כמו שאמרו חכמינו, וזכרונם לברכה, 'כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקים עליו את הדין מלמעלה'. דהיינו, כשאדם רוצה להתצדיק את עצמו ולהתקרב להשם יתברך, או מצדיקים עליו את הדין, דהיינו שנמשכים עליו דינים ויסורים. ואלו הדינים ויסורים הם נראין פתרתקות, כאלו רוצים להתקין מעבודתו, חס ושלום. וכאמת זה ההתרתקות הוא עקר ההתקרבות, כי אלו הדינים וההתרתקות הם לטובתו, פחינת "את אשר יאהב ה' יוכיח". כדי שיעמד בנפשוין הנה, ויתגבר ויתאמץ להתקרב יותר.

(ליקו"מ עד)

משום שהוא אדם גדול, שהרי גם אצל הקטנים מאד היא קיימת, אלא משום שהוא חושב א"ע מספיק גדול וחכם, הלא תראה שגם כל איש פשוט בעל בסטה שצועק וצורח בשוק, חושב את עצמו חכם מאד, והוא חושב א"ע מבין בכל דבר, ומביע דעתו בכל נושא בקול רם, ומחלק ציונים לאחרים ואין זה משום שהוא אדם גדול, אלא משום שהוא "מחשיב את עצמו".. וקלוקל בעיה זו קיימת בכל דור ודור בכל קהילה וקהילה ובכל ישיבה וישיבה, שיש המחשיבים את עצמם... ומדבר זה יוצאים תקלות חמורות לעצמם ולמשפחתם ולטובבבים. וזה בחי' משחז"ל (ענתני כב.) יאשיהו נענש מפני שהיה לו לימלך בירמיהו,

הפיכת השלחן בשבת הגדול

מרמזו כי עדין לא יצא הדבור מהגלות עד פסח שאז יצא הדבור מהגלות בחינת "פה סח" פידוע, שזה עקר בחינת יציאת מצרים שיצא הדבור מהגלות והשלחן הוא בחינת הדבור בחינת (תזקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'" "וידבר אלי דיקא, כי עקר הפרנסה והאכילה שהוא בחינת שלחן הוא משם מבחינת דבור בחינת: "פי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ה, ג) וכשאין הדבור בגלות אז השלחן שהוא בחינת דבור בבחינת פנים בבחינת: "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'" דיקא בחינת פנים ועל-כן בשבת הגדול שאז הוא קדם יציאת מצרים אזי הוא בחינת הפיכת השלחן שמרמזין שהדבור היה בגלות מצרים עד שזכינו ליציאת מצרים בפסח ואז יצא הדבור מן הגלות בחינת פה סח כפזוק לעיל.

(שבחי הר"ן ושיחות הר"ן שיחות הר"ן אות פח) **שלום וישע רב לידידי...**

מה אמר לך אחי. מעט אתה יודע אשר בלבבי. יותר מזה אי אפשר לברך בכתב. אם תרצה נקדת האמת. אם תבקשנה כפסח וכמטמונים תחפשנה. תבקש האמת בהפלטין של אמת. הנבנה על ידי אנשי אמת. על ידי בעל אמת, אז תבין יצאת ה' ודעת אלקים תמצא. ויבדאי אתה יודע ומבין את אשר אני מרמז לך כי ענין הפלטין של אמת מבאר מעט בסוף הספרי מעשיות, אך באמת אין אתה יודע כלום. הקיצה אחי משנת פתיחה וזכר את בוראך בימי פרותה, וזכר אל תשפח כל מה שעבר עליך במעט הימים האלה שאמה רודף ורודף אחר חמדת הבל. אלילי כסף. וזהו לא עלתה בדרך. על תורה פרקת ועל דרך ארץ עמסת עליך יותר מדאי. וזכר נא אחי מי אתה רודף אחי קלב מת אחי פרעוש אחד. נא אחי אל יהיה בלבך עלי על אשר אני כותב לך מעט בדרך ביזין כי באמת כל זה מעצם אהבתך פידוע לך יותר מזה תבין מדברי האגרת שכתבתי לאביך גרו יאיר כי גם אליך נאמרו דברים האלה. למען השם למען השם. על כל פנים תקבע לך עתים לתורה וללמוד בכל יום שעור שלחן ערוך עם הפרושים הגדולים או הקטנים על כל פנים. וללמוד בכל יום שעור בספרי רבנו זכרוננו לברכה ולומר תהלים בכל יום חק ולא יעבר. וגם להיות על כל פנים פעם אחת בכל שנה באומאן אשר זאת היא העולה על כלנה, ואם אפשר שתסבב הליכה דרך פה מה טוב. ויותר מזה אי אפשר להאריך ונא להשיבני מיד על דברי ולברך הכל באריכות באר היטב כדי לנחת. דברי אהבו באמת לצח נתן מברסלב. (עלים לתרופה מכתב יו)

בירורי האכילה

"רק האכילה צריך להיות מאכל אחר שנתברר ואין בו שום תערובות כי מאכל שיש בו תערובות ע"י מאכל כזה יוכל האדם לחטוא".

וע"י החטא נעשה פירוד בין קב"ה ושכינתה כמבואר במאמר "האי גברא דאזיל בעי איתתא" (ח"א כ"ט), ועיי"ש (אות ד) "שלתקן כל החטאים בפרטיות הם רבים מאוד וכבוד על האדם וא"א לתקן אותם, כי יש דקדוקים ופרטים רבים בכל לאו ולא, לכן צריך לתקן כלליות הגידים בחי תיקון הברית שהוא תיקון הכללי, וזהו "בועז" בו-עז, בו תוקפא (כמבו' בתי' ל"א, ועיין במאמר אני ה' (ח"א י"ד) שעי"י נעשה התיקון והיחוד פב"פ). וזה בחי' "וישמן ישורון ויבעט" (דברים ל"ב), כי ע"י אכילה שלא בקדושה ומאכל שלא נתברר - חוטאים, כי יורדים למוריגת בהמה (כמבואר בסי' רס"ג ובכ"מ), נמצא שצריכים ליוזר מאוד לאכול בקדושה כי בזה תלוי היחוד פב"פ, ולהיפך - גורמים הפירוד של היחוד העליון, וזה בחי' משאחז"ל (נזיר כ"ג): "משל לב' בני אדם שצלו את פסחיהם אחד אכלו לשם מצוה, וא' אכלו לשם אכילה גסה, זה שאכלו לשום מצוה נאמר עליו: "וצדיקים ילכו בם", וזה שאכלו לשם אכילה גסה, עליו נאמר: "ופושעים יכשלו בם", ולכן כשישראל אוכלים ושותים מתחילים בשירות ותשבחות (כדאיתא במגילה י"ב): לקדש כל אכילתם.

הגאולה של יציאת מצרים

עקר הגאולה של יציאת מצרים ועקר הנסים ונפלאות שהיו אז, ששדד המערכה ובטל הטבע וגלה השגחתו ותברך בעולם, הכל נמשך מבחינת קץ האחרון, הינו מאור ההשגחה שתתגלה לעתיד, כי אז תתבטל הטבע לגמרי. וזה בחינת שבת, שהוא עלמא דאיתי, שכלו שבת, שמשם ממשיך השם ותברך בפניו אור ההשגחה פנ"ל. ועל-כן גם פסח נקרא שבת, כמו שנאמר "ממקרת השבת", כי עקר תקף הגס של פסח נמשך משבת. ועל-כן קורין לשבת שלפני פסח שבת הגדול, על שם הגס, כי כל הנסים של יציאת מצרים, שנקראים 'גדולות' פמבאר בפנים, הכל נמשך משבת.

"בהוציאך... תעבדון את האלקים"

עקר יציאת מצרים היה להקים ולתקן האמונה הנפולה שהיא אמונת חכמים, שעקר עבודת השם (שנה תכלית יציאת מצרים, כמו שנאמר "בהוציאך וכו' תעבדון את האלקים") תלוי רק בזה, הינו באמונת חכמים. כי עקר גלות מצרים היה לתקן פגם דור המבול דור הפלגה, פמבואר, ועקר הפגם שלהם היה על-ידי פגם אמונת חכמים, כמו שכתוב "לא יפנה הדרך פרמים", וכמו שפרש רש"י שם (איוב כד, יח), ועכשו היו צריכים לתקן זאת. ולהקים אמונת חכמים הוא על-ידי נדר, הינו שיזכר איזה נדר ויקים מיד. וזה בחינת לקיחת הקרבן-פסח, כי כל הקרבנות הם על-ידי נדר, ועל-ידי זה התנוצצו בהם אורות האבות, שנה בחינת זכות אבות שזוכר להם אז, שעל-ידי זה נגאלו ועל-ידי זה זכו שתהיה אכילתם בבחינת ענג שבת, שהוא בחינת מצוה, כמו שכתוב "למען תמצו והתענגתם" וכו', פמבאר בפנים, וזה בחינת מצות אכילת מצוה. ועל-כן נצטוו לקח הקרבן-פסח מפעשור לחדש, שהיה אז בשבת, שנה בחינת שבת הגדול פמבואר, כי על-ידי זה בעצמו של בחינת נדר וזכין לענג שבת פנ"ל, ועל-ידי בחינת ענג שבת, שהוא בחינת אכילת מצוה, זוכין להשבות אויב ומתנקם. ועל-ידי זה נכנעו גם הצרים ואויביים שהם המצרים, ונתבטל מרידות השעבוד שלהם מעל ישראל. ועל-כן נאמר בפסח: "על מצות ומרורים יאכלוהו", כי על-ידי הקרבן-פסח שהוא בחינת נדר, על-ידי זה הקימו בחינת אמונת חכמים, וזכו לבחינת ענג שבת שהוא בחינת מצוה, ונתבטל מהם מרידת השעבוד, שנה בחינת מרור, שהוא זכר לשעבוד, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. (אוצר היראה פסח ספירה ושבעות אות סו)

"טיש"

רבנו נהג לערף שלחן "טיש" בכל ליל שבת בחצר הגדולה הסמוך לבית המדרש. וזאת מלבד שש השבתות המיוחדים לאמירת תורה, שאז באו כל אנשי שלומנו לשבות אצל רבנו. (שש"ק חלק ה רכינו הקדוש זצ"ל ה, עט)

כנס לבריית בשבת הגדול

לדתו היתה בקהלת-קדש מובז, ונכנס לברית מילה בשבת הגדול. וכל שנותיו היו כפי הנשמע בערך ארבעים שנה פחות מעט. כי בשנת הארבעים נפטר ונסתלק למעלה למעלה בירח האתנים ב'יום שלישי יום רביעי של סכות ח"י תשרי תקע"א באומין העיר אשר בחר בה בחיים חיותו לשכב שם פמבאר במקום אחר. ואחר-כך שמעתי ששנותיו לא היו כי אם שלשים ושמונה שנה וחצי וכפי הנראה כן האמת. (וידוע כי בשנת תקל"ב היה ראש-חודש ניסן בשבת וזה היום שנוצד בו רבנו זכרוננו לברכה לשני הדעות הנ"ל).

(מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו ומלטוליו קד)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
תנצב"ה.
נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חודה בתשובה שלמה